

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Gawlik
Protokolant:	Renata Figiel

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2014 r. w Gliwicach

sprawy T. L. (L.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania T. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 7 stycznia 2013r i 29 stycznia 2013r. **nr** (...)

- zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że ubezpieczonej przyznaje prawo do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych, począwszy od 15 stycznia 2013r.;
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz ubezpieczonej kwotę 180 (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Maria Gawlik

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. zaskarżonymi decyzjami z dnia 7 stycznia 2013 r. oraz 29 stycznia 2013 r., odmówił ubezpieczonej T. L. (L.) prawa do emerytury w oparciu o przepis art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227), ponieważ nie udokumentowała okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wykonywanego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, obowiązującym na danym stanowisku pracy, wynoszącej co najmniej 15 lat – na dzień 1 stycznia 1999 r.

W odwołaniu do Sądu ubezpieczona T. L. domagała się zmiany zaskarżonej decyzji przez przyznanie jej prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach uzasadniając, że przez wymagany okres 15 lat wykonywała prace

w warunkach szczególnych, a w okresie od 1 stycznia 1990 r. do 14 września 2000 r. pracę związaną z obsługą mechanicznej wagi w bezpośrednim kontakcie z zapyłonym środowiskiem węgla kamiennego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonych decyzji.

Rozpoznając odwołanie Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczona T. L., ur. (...), w dniu 17 grudnia 2012r. złożyła wniosek o przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Ubezpieczona 55 lat ukończyła 15 stycznia 2013 r., a na dzień 31 grudnia 1998 r. legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze ponad 20 lat, w tym udowodniła jedynie 7 lat, 3 miesiące i 28 dni okresów pracy w szczególnych warunkach wymienionych w wykazie A – dowód: akta emerytalne ubezpieczonej.

Organ rentowy nie uznał za pracę w warunkach szczególnych, pracy w okresie od 1 stycznia 1990 r. do 31 grudnia 1998 r. w Zakładzie (...) Sp. z o.o. w Z. na stanowiskach wymienionych w świadectwie pracy z dnia

14 września 2000 r., ponieważ ubezpieczona nie przedłożyła świadectwa wykonywania takiej pracy, ani świadectwa pracy, w którym zakład pracy powołałby się na odpowiednie rozporządzenie resortowe.

Ubezpieczona nie jest członkiem OFE i na dzień złożenia wniosku o emeryturę wprawdzie pozostawała w zatrudnieniu, jednakże na dzień wydania zaskarżonej decyzji, tj. 29 stycznia 2013 r., nie miała obowiązku rozwiązywania umowy o pracę i ukończyła 55 lat – dowód: akta emerytalne ubezpieczonej.

Z powyższego wynika, że ubezpieczona nie udowodniła jedynie wymaganego, co najmniej 15-letniego stażu pracy w warunkach szczególnych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień ubezpieczonej przedstawionych w odwołaniach, a także akt emerytalnych oraz kapitałowych dołączonych do akt sprawy i uznał, **że odwołanie ubezpieczonej zasługuje na uwzględnienie.**

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

W zakresie określenia wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ww. ustawy, rodzajów prac lub stanowisk oraz warunków, na podstawie których ubezpieczonym przysługuje prawo do emerytury, art. 32 ust. 4 odsyła do uregulowań Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.).

Zgodnie z treścią § 2 ww. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych

warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia lub w świadectwie pracy.

W myśl § 3 i 4 ust. 1 i 3 rozporządzenia, pracownik który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w załączonym do rozporządzenia wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn
- ma wymagany okres zatrudnienia (20 lat dla kobiet), w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z przepisem art. 227 k.p.c. w postępowaniu sądowym nie istnieją ograniczenia dowodowe z § 2 pkt 2 R.-porządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r., Nr 8, poz. 43 ze zm.), a co za tym idzie fakt wykonywania pracy w szczególnych warunkach mógł być wykazany wszelkimi dowodami, w tym zeznaniami świadków (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 1998r., sygn. akt II UKN 357/98, OSNP z 2000r., Nr 3, poz. 112).

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie pozostawało ustalenie, czy ubezpieczona spełnia przesłanki do nabycia emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w warunkach szczególnych po ukończeniu 55 roku życia.

Warunkiem nabycia uprawnień emerytalnych według art. 184 cytowanej wyżej ustawy jest spełnienie przesłanki stażu przed dniem 1 stycznia 1999r. Brak w treści art. 184 przesłanki końcowej daty spełnienia pozostałych warunków nabycia uprawnień emerytalnych (tj. na dzień 31 grudnia 2008r.) powoduje, że ubezpieczeni, którzy w chwili wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych posiadali wymagany okres ubezpieczenia (szczególny i zwykły), mogą realizować prawo do emerytury na starych zasadach po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w art. 32 również po dniu 31 grudnia 2008r. oraz nieprzystąpieniu do OFE i rozwiązaniu stosunku pracy. Wszystkie przesłanki muszą zostać spełnione łącznie.

Należy podkreślić, że okres zatrudnienia może być zaliczony do pracy w warunkach szczególnych, gdy pracownik faktycznie wykonywał prace objęte wykazem prac uprawniających do wcześniejszej emerytury, pomimo że stanowisko jakie mu formalnie przypisano nie jest wymienione w wykazie. Wymieniony wyżej wykaz A nie określa bowiem stanowisk pracy, ale definiuje rodzaj prac, które są uważane za wykonywane w szczególnych warunkach. Decydujące znaczenie dla zakwalifikowania pracy jako realizowanej w szczególnych warunkach ma nie nazwa zajmowanego stanowiska, ale rodzaj, charakter i warunki pracy.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że ubezpieczona stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywała prace w szczególnych warunkach w spornym okresie w czasie zatrudnienia w Zakładzie (...) Spółka z o.o. w Z..

Zdaniem Sądu orzekającego, praca ubezpieczonej na zajmowanych stanowiskach była pracą wymienioną w wykazie A załącznika do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego (Dz.U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.), określającego prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

Według oceny Sądu postępowanie dowodowe w przedmiotowej sprawie, m.in. zeznania świadków: J. C., I. S. i A. W. oraz ubezpieczonej – dowód: k. 26-27 oraz 29 akt sądowych bezsprzecznie wykazało, że ubezpieczona T. L. spełnia wszystkie przesłanki określone w powołanych wyżej przepisach, pozwalające na przyznanie jej prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach, bowiem bez wątplenia przed dniem 1 stycznia 1999 r., co najmniej przez okres 15 lat wykonywała prace w szczególnych warunkach, począwszy od 15 stycznia 2013 r., tj. od ukończenia 55 lat życia..

Wobec powyższego Sąd Okręgowy w Gliwicach z mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł

o zmianie zaskarżonej decyzji.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie przepisy art. 98 k.p.c.

SSO Maria Gawlik

Z/

1. uzasadnienie odnotować,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem

doręczyć organowi rentowemu,

3. kal. 14 dni lub w wpływem.

G-ce, 2014-02-14

Sędzia